

En tøffelheld

*Sang ved afslutning af madlavningskursus
i Tvolm skole 28, april 1910*

Mel.: Jeg kører frem gennem strålefryd

Det var i afvigte efterår
blandt sognets kvinder det rygte,
at kogekursus i skolen bliver
i denne vinter, hvis de med iver
kan reklamere så rigtig mange
derhen vil gå i de aftner lange.
Vi mandfolk var ej ret med på sligt,
som svar: ”systemskiftet og vor pligt”.

Selvfølgelig vi os måtte føje,
når konen vil, så må manden bøje,
og undervisningen kom i stand,
nu får vi se, hvad de lære kan.
Den ”Landøkonomiske” os sendte,
en frøken Larsen, kvinderne var spændte.
Jeg var lidt skeptisk, men fik som svar:
”Det er systemskiftet lille far”.

De første aftener gik som så,
de næste dage vi prøve må,
hvordan den smagte den billig mad,
min kone ak, hun var kisteglad,
nu kan vi spare mange blanke kroner,
måske vi samler os et par millioner.
Jeg blev forbavset og sagde ”men
er det systemskiftet kære ven?”.

Min kone kogte en selleri,
bestrøde den med lidt pilleri,
dernæst hun kogte en gulerod,
så var der eftermad til overflod,
til formad risvandgrød med lidt sukker
i haven et par æbler fluks vi plukker;
jeg villig indrømmer, den var let,
man sover godt efter denne ret.

Nu drømmer ej mig om natten plager,
man bliver nu ung og smuk og mager,
men det der værst er ved denne mad,
er at man ved ej, hvad der er hvad.
Forloren and og linsefrikadeller,
kartoffelsteg og meget mer, vi svælger.
Hvis endelig lidt jeg opponerer nu,
som svar: ”Systemskiftet husker du”.

Ja, nu er den heldigvis til ende,
men mutter siger, det varer tvende,
af ingenting vi ej leve kan,
men helst vi drikker det bare vand;
dog nu vi drikke vil en god kop kaffe,
den er de kvinder fælles om at skaffe.
Den særlig konerne holder på,
kun der systemskiftet ej kan nå.

Kilde: Sydthy Årbog 1988, side 53.